

under Finanslovbehandlingen spurgte, om Rigsdagens Medlemmer ikke kunde faa tilstillet et Eksemplar af de aarlige Beretninger, at det skulde ske. Jeg har søgt efter Beretningen fra 1915, ogsaa i Dag i Biblioteket, men den var der ikke. Jeg tillægger det just ikke stor Betydning, men vil dog sige, at jeg vilde gerne have, at det, som vi den Gang blev enige om, og som den højtærede Justitsminister lovede, maa blive overholdt, som det ogsaa ellers er sket, for at vi ikke skal komme ind i den samme Slendrian som tidligere, at der i en Aarrække ikke blev udsendt en eneste Beretning. Ja, det blev endogsaa drevet saa vidt den Gang, at der f. Eks. i 1904 ikke er aflagt noget som helst offentligt Regnskab for dette Selskab. Der blev i mange Aar ikke udsendt nogen Beretning, men ved den højtærede Justitsministers Foranstaltning blev der nu for nogle Aar siden afgivet en Beretning, der omfattede alle disse Aar, og det glæder jeg mig over.

Men den foreliggende Beretning er, som før sagt, ny, for saa vidt som den nærmest fremtræder som udgivet af den nuværende Forstander. Hvad jeg forbavses over, er, hvad der meddeles først i Beretningen, ikke alene fordi det deraf ser ud til, at der er for mange Børn paa Anstalten, men ogsaa paa Grund af den Maade, hvorpaa han omtaler dette. Jeg ved, at der er kommet en Militærlejr ved Jægerspris. Om den nuværende Forstander har hentet det Udtryk, som han anvender om de Børn, han udsender, fra denne militære Lejr, ved jeg ikke, men jeg har i alt Fald aldrig set en saadan Sprogbrug om Udsendelse af Børn. Jeg har en Gang som fattigt Barn mellem mit 4de og 5te Aar været lige paa Nippet til at skulle liciteres væk, som det hedder. Jeg blev det heldigvis ikke. Jeg fik Lov til at komme ud at tjene, og det var jeg overordentlig glad ved. Men her er ikke en Gang Tale om, at disse Børn bliver liciteret bort. Her staar, at „udstationerede“ var den 1. Januar — altsaa 1915 — 5 Børn; i Aarets Løb blev yderligere 4 Børn „udstationerede“. Jeg ved ikke, hvad det vil sige at „udstationere“ Børn. Jeg ved, at Hærens Heste bliver udstationerede; derfor kan jeg tænke mig, at den ærede Forstander har fundet Behag i dette Udtryk, som han kan have

hørt i Feltlejren deroppe. Artilleriets Heste bliver, saa vidt jeg ved, udstationerede for en vis Pris, men jeg har aldrig set den Sprogbrug, at man om Børn, som sendes bort fra deres Hjem, siger, at de „udstationeres“ paa denne eller hin Maade. Jeg ved ikke, hvad der forstaas ved det, om det er til den højtbydende, eller den lavestbydende, om man udsender Bekendtgørelse om, at nu er der 5 Børn, og nu er der 7, som skal udstationeres, og saa kan der bydes paa dem. Det er jo den Form, man bruger ved Udstationeringen af Hærens Heste. Jeg antager ikke, det er saa grelt; men naar man faar en Beretning i Haanden, afgivet af en Forstander for et Børnehjem med rige, endogsaa overordentlig rige Midler, studser man ved at se et saadant Udtryk. Et Barn er kommet bort fra Anstalten paa anden Maade; hvordan det forholder sig dermed, staar der ikke noget om, men de andre er altsaa „udstationerede“. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister; at han spørger sin Departementschef, Hr. Schrøder, som, saa vidt jeg ved, er Revisor for Børnehjemmet, hvad dette Udtryk betyder.

Spørgsmaalet om Kriminaliteten maa berøre os alle paa det alvorligste. Her vil jeg, som sagt, knytte mine Bemærkninger til de af det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) fremsatte og henstille til den højtærede Justitsminister at fremkomme med Forslag, om muligt i denne Samling, til at raade Bod paa dette Forhold. Jeg ser ikke, at der er anden Vej at gaa end at skabe flere Pladser paa Opdragelsesanstalter, end Tilfældet er. Vi maa huske paa, at selv om det koster Penge, koster det langt, langt flere Penge, naar man om faa Aar skal have disse Mennesker igen i andre Anstalter. Endnu skal jeg, hvad dette Spørgsmaal angaar, kun sige, at det samme gælder med Hensyn til Ungdomsskolerne, som det nævnte ærede Medlem talte om. Ogsaa der tror jeg, der er en Opgave, vi maa tage op og gøre alt muligt for at løse. Men jeg er ikke enig med det ærede Medlem i hans Principper i saa Henseende. Det ærede Medlem tænker paa en Tvangsskole. Jeg tror, at Frihed paa dette ad den Vej kan naas langt, ja maaske lige Omraade er det bedste, og jeg tror, at der